

[Frank Jensen]

indflydelse, men vi er da indstillet på at diskutere lærerrådenes muligheder for indflydelse på de erhvervsfaglige grunduddannelser på handelsskolerne.

Fru Britta Schall Holberg sagde, det var lærernes opgave at inspirere eleverne til aktiv deltagelse i undervisningsforløbet. Helt enig; det er det, man ansætter lærere til, det er at give eleverne kvalifikationer i de fag, som de underviser i, og samtidig lave en inspirerende og pædagogisk veltilrettelagt undervisning.

Men det er ikke nok; eleverne skal have mulighed for på et lovgrundlag eller gennem bekendtgørelser at komme med deres forslag til, hvordan undervisningen skal tilrettelægges. For os er det et simpelt retskrav, som eleverne bør have, på samme måde som vi lovgiver på alle andre områder herinde, når vi giver mennesker, medborgere i samfundet, retsgarantier for deres aktive deltagelse og deres mulighed for at få indflydelse på deres eget liv og helbred. Her drejer det sig om at give elever mulighed for at påvirke den tilværelse, de gennemlever, mens de er i et uddannelsesforløb.

Der er heldigvis mange kvalificerede, dygtige lærere, og det er de fleste af dem, der underviser på de erhvervsfaglige grunduddannelser og på handelsskoler. Det samme gør sig gældende på gymnasiet og hf. Det er ikke nogen kritik af lærerne. Det er ikke et spørgsmål om, at eleverne nu skal til at kigge lærerne i kortene.

Det er primært et forslag om, at eleverne nu får mulighed for at opbygge et fællesskab sammen med lærerne. Det giver dem et ansvar. Den uddannelse, de gennemfører, får de selv ansvaret for at øve indflydelse på, mens de er i den, sådan at man ikke kan komme bagefter og kritisere lærerne eller rektor eller inspektøren for, at den uddannelse, man har gennemført, enten har været forældet, eller at den ikke har opfyldt de forventninger, man havde til den, da man påbegyndte den. Det gælder ikke længere. Nu skal de allerede tage bladet fra munden, mens de er i uddannelsen, så man får det bedst mulige ud af de ressourcer, som samfundet investerer, og som de unge investerer. Det skylder vi både lærerne og eleverne.

Jeg skal takke hr. Ole Vig Jensen for den tilslutning, som jeg forstod der rent faktisk lå i ordførertalen fra Det Radikale Venstre, til at være med til at sikre eleverne større medindflydelse og større muligheder for at påvirke deres

uddannelse også på det erhvervsfaglige område. Jeg forstod på hr. Ole Vig Jensen, at disse ting skulle gennemføres i forbindelse med den ventede erhvervsuddannelsesreform. Det kan vi godt vente på, og vi mener, at det beslutningsforslag, som vi nu har fremsat, giver ministeren mulighed for at komme med disse initiativer i det lovudkast, som han lægger på Folketingets bord. Det vil sige, at ministeren allerede nu har et godt grundlag at bygge videre på, når det drejer sig om de afsnit i den kommende erhvervsuddannelsesreform, som omhandler elevdemokratiet. Det må ministeren vel være glad for at vi har givet ham mulighed for at tage højde for allerede på nuværende tidspunkt.

Jeg vil også takke hr. Ole Vig Jensen for de mange rosende ord til de unge, energiske og idealistiske socialdemokratiske folketingsmedlemmer.

Jeg kan godt svare på spørgsmålet om, hvorfor der er forskel på beslutningsforslag nr. B 64 og B 65. Det skyldes, at der er forskel på de demokratimuligheder, som gymnasie- og hf-eleverne allerede har tilkæmpet sig i deres uddannelse. I erhvervsuddannelserne og på handelsskolerne er elevdemokrati et uland.

Det kan skyldes mange ting. Det kan skyldes det faktum, at der er tale om to forskellige uddannelser. Der er tale om nogle uddannelser, der skal kvalificere folk til en boglig uddannelse, folk, som traditionelt har indtaget pladser i samfundet, hvor der har været tale om offentlige ansættelser, hvor det at have overblik, kunne koordinere, træffe beslutninger i fællesskab har været det bærende. Det er det, som måske kendetegner gymnasieuddannelsen.

I de tekniske uddannelser har der derimod nok mere været tale om en disciplinering til lønarbejdet i den private sektor, hvor også demokrati på den almindelige arbejdsplads mange steder har været en by i Rusland.

Det har heldigvis ændret sig, det er jeg enig med ordføreren i, når det drejer sig om medarbejderdemokrati i den private sektor, fordi det komplicerede samfund, vi lever i i dag, og den teknologi, som anvendes i produktionen i dag, stiller krav om en anden type arbejdskraft. Det stiller nemlig krav om en arbejdskraft, der kan indgå i et team, hvor man skal samarbejde, hvor man skal træffe beslutninger sammen, hvor det ikke alene er i direktionlokalet eller på direktørkontorerne, man kan træffe beslut-